

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6773/05

בפני: כבוד המישנה לנשיא מי חשין
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט ס' גובראן

העותרים: 1. עלי עפנאן גבועה
2. פרחאן יוסף גבועה
3. חיליל אברהים גבועה
4. מוסא אברהים גבועה
5. עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט
הערבי

נ ג ד

המשיבים: 1. משרד החינוך
2. משרד הפנים
3. משרד הבינוי והשיכון
4. משרד התחבורה

עתירה למתן צו על-תנאי

תאריך הישיבה: י' באלול תשס"ה (14.9.05)

בשם העותרים: עו"ד מרואן דלאל

בשם המשיבים: עו"ד אמיר אילאיל

החלטה

העתירה שלפנינו עניינה בבקשת העותרים כי תוסדר דרך הגישה המובילה אל בית-הספר שהם לומדים בו, אל פורעה שבפזורה הבדואית בנגב. מוסכם כי מצבה של הדרך אינו תקין. בימי החורף נחסמת לעיתים האפשרות להגיע לבית-הספר, ובכך נשללת זכותם של הילדים לחינוך שהמדינה חייבת בו על פי דין.

כסבורים היינו לתומנו שחובתה של המדינה לספק חינוך לילדי הבדואים במקום - חובה שאין חולקים עליה - די בה כדי להוסיף ולחייב אותה לדאוג לדרך

גישה נאותה לבית-הספר, בלא שהילדים ייאלצו לפנות לבית-המשפט לקבלת סעד. מסתבר שלא כך סברו הסוברים בשירות המדינה, ומכאן פנייתם של הילדים ועדאלה לבית-המשפט בעתירה, כי נודיע את המדינה את חובתה המובנת מאליה.

שני נושאים עולים בעניינה של אותה דרך גישה לבית-הספר. הנושא האחד עניינו הדרך עצמה, על המהמורות והמעקשים שבה. מר יעקב כץ, מנהל המינהלה לקידום הבדואים, הודיענו על-פה כי העבודה להסדרת הדרך תחל בעוד ימים ספורים, וכי מישכה גם הוא יתפרש על פני ימים אחדים. אם כך יהיה - ואנו מקווים כי אכן כך יהיה - כי-אז תעמוד המדינה בהתחייבותה שנתחייבה בה כלפי בית-המשפט, כי הדרך תוסדר עד לסופו של חודש ספטמבר השנה.

הנושא האחר הוא נושא הצומת המוביל אל אותה דרך. מסתבר כי צומת זה, במצבו כהיום הזה, אינו מקיים את דרישות הבטיחות הנדרשות, ומכאן שיש צורך להתקינו כדי שיקיים אותן דרישות בטיחות. דא-עקא, מסתבר כי הסדרת הצומת עלותה היא כמיליון ורבע ש"ח, ונתגלעו חילוקי דעות בין הרשויות, ביניהן לבין עצמן, מי היא זו ואיזו היא הרשות שתישא בנטל אותן הוצאות. מטעם זה ביקשנו המשיבים כי תותן שהות בידיהן לבדוק את הטעון בדיקה בנושא, זה וכי יעדכנו את בית-המשפט בדבר מציאת פתרון מימון להסדרת הצומת עד ליום 30.10.05.

עורך-דין דלאל מתנגד למתן שהות זו למשיבים ובטיעונו מצביע הוא על בעיות הבטיחות הכרוכות בצומת במצבו כיום.

בקשת המדינה למתן שהות עד לסופו של חודש אוקטובר אינה מקובלת עלינו. תמהנו, בינינו לבין עצמנו, מה בין העותרים לבין אותם חילוקי דעות שנתגלעו בין המשיבים לבין עצמם. משידענו כי חובה היא המוטלת על המדינה להסדיר את הצומת כיאות, השאלה מי ישא במימון ומי יהיה פטור מהמימון אין לה ולא כלום עם העותרים. זכותם היא זכות, וזכות יש לקיים כהילכתה. ידענו, כמובן, שהחגים ממשמשים ובאים והם מעבר לדלתנו, אולם פיקוח נפש של הילדים דוחה כל שיקול אחר.

וכך, בשוקלנו את הגורמים לכאן ולכאן, אנו מחליטים כי עד ליום 30.9.05 תוגש מטעם המשיבים הודעה משלימה ובה תוכנית להסדרו של הצומת כנדרש לבטיחות הילדים. ונדגיש, נושאי המימון יוסדרו כפי שיוסדרו; אנו ענייננו הוא

בהסדרת הצומת הלכה למעשה ועל אודות הסדר זה נשמע באותה הודעה שתוגש מטעם המשיבים.

עוד נוסיף, כי הנחתנו הברורה היא שהצומת יוסדר זמן קצר לאחר יום 30.9.05.

היום, י' באלול תשס"ה (14.9.2005).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המישנה לנשיא